

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

17

In dit nummer :

TOSCANINI

Ons volledig tekenverhaal door
D. ATTANASIO

LEES OP BLZ. 16-17 ONS VERHAAL

CLODUAR, DE DAPPERE BRENN

TOSCANINI

door

DINO ATTANASIO

OP een juniavond in het jaar 1886, te Rio de Janeiro (Brazilië), wordt er een opvoering geven van de opera « Aïda » van Verdi.

Arturo Toscanini is de zoon van een arme kleermaker van Parma. Hij was amper negen jaar toen hij zich liet inschrijven aan het conservatorium van deze Italiaanse stad. Zijn uitzonderlijke begaafdheid en entoesiasme doen hem weldra opmerken, maar het is pas te Rio de Janeiro dat hij voorgoed werd ontdekt.

Terug in Italië, knoopt Toscanini vriendschapsbanden aan met enkele groten uit de operawereld...

In 1898 wordt Arturo Toscanini artistiek-direkteur van de Scala van Milaan. Dan onderneemt hij talrijke toernees naar New York, Salzburg, Bayreuth...

Toscanini eist een absoluut respekt voor de partituur. Niemand kan aan zijn kritiek ontkomen... Op zekere avond rekt de beroemde Caruso uit eigen initiatief een hoge noot...

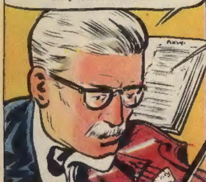

Gedurende lange jaren werkt Toscanini in zijn vaderland en zijn reputatie heeft alle grenzen overschreden...

Inderdaad, de meester eist nog steeds een absolute muzikale zuiverheid...

Verraders !... Idioten !... Het is een schande !... Moordenaars ! Piraten !...

Volgende week : FRIDJOF NANSEN

ONDER ONS...

FIJN GEVONDEN

ZOWEL papa, mama, zusters en broers als ik zien « Kuifje » om ter liefst. Het was hier iedere week ruzie voor wie het eerst « Kuifje » zou mogen inkijken. Vader heeft dan een zeer goede oplossing gevonden ! Iedereen heeft hier zijn week om de tafel te zetten. Wiens week het is, die mag het eerst « Kuifje » lezen... Wel, wat vinden jullie daarvan ? Niet zo slecht, bedacht, he ?

(Erik Van Houwe, uit Sint-Niklaas-Waas.)

ALS 18- JARIGE

ben ik nog steeds een entoesiast lezer van uw blad. Elke woensdag is het bij ons een gevecht tussen mijn tien broers en zusjes en ikzelf om een stuk van « Kuifje », zo schrijft Jozef Teugels, van Kontich.

DE KINDEREN VAN AMSTERDAM

OP zekere dag vroegen de Amsterdamse jongens en meisjes zich af :

— Wat zouden we wel kunnen doen om de blinden te helpen ?

Ze hebben gezocht, en ze hebben iets gevonden !

— Wij zouden ze ten minste gedresseerde honden kunnen bezorgen, stelde iemand voor.

— Honden ? Uitstekend idee, maar waarmee zullen we die betalen ?

— Met het geld dat wij zullen gewonnen hebben !

— En waarmee zullen wij dat winnen ?

— Met de verkoop van oude kranten !

— Waar zullen wij die vinden, die oude kranten ?

— Overal ! Er is geen huis in Amsterdam waar niet in een of ander hoekje oude kranten te vinden zijn !

— Afgesproken ! Vooruit, aan het werk !

En alle jongens en meisjes van Amsterdam zijn met karretjes door alle straten van de stad getrokken en hebben aan alle huizen gebeld.

Zij hebben zóveel oude kranten bij elkaar gehaald, dat ze na de verkoop van al dit papier aan de blinden 350 speciaal gedresseerde honden hebben kunnen schenken !

Is dat niet bewonderenswaardig !

Kuifje

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB TE BRUGGE

ROLAND MASYN, Bilkskestraat, 9, Brugge, heeft een nieuwe klub gesticht met name « De Gulden Scepter ». De voornaamste aktiviteit van deze klub is het ruilen van punten, postzegels en lucifersdoosjes. Kuifje's lezers uit de omgeving worden verzocht zich met Roland Masyn in verbinding te stellen. Ik verwacht spoedig nieuws van de nieuwe klub ! Veel plezier, vrienden !

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

R.-A. PIPER, Noolseweg, 20, Blaricum (Holland), *zou graag willen korresponderen met een jongen van 12 à 13 jaar, die zich interesseert voor autoplaten en vliegtuigen, en houdt van jazz. Men mag René schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.*

HECTOR DE FEYTER, Paleizenstraat, 342, Brussel, *zoekt een korrespondent van 13 à 14 jaar. Hector houdt van sport in het algemeen en voetbal in het bijzonder, en ook van muziek.*

ROLAND MASYN, Bilkskestraat, 9, Brugge, *zoekt een korrespondent uit vreemde landen, maar die in het Nederlands kan schrijven.*

CHRISTIANE MILIS, Hoogstraat, 46, Mechelen, *zou willen korresponderen met een meisje van ongeveer 15 jaar, uit Nederland, Frankrijk, Spanje of Italië. Men mag haar schrijven in het Nederlands, Frans of Engels. Christiane interesseert zich in het bijzonder voor geschiedenis, aardrijkskunde, sport en lektuur.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

VERMAKEN WIJ ONS BEST!

De zonen van Lambik

WERKLOOS

— Ik ben reeds zes weken zonder werk!

— Wat was uw beroep?

— Ik was direkteur van een plaatsingsbureau.

★

OOK MOGELIJK

— Mammie, ik heb honger. Is het al twaalf uur?

— Neen, jongen, nog lang niet.

— Dan loopt mijn maag voor!

Deze mopjes werden ingezonden door Marleen Blondé, van Antwerpen.

★

OM het drankmisbruik in z'n gemeente te bestrijden, plakte de burgemeester 'n groot stuk papier tegen de muur van het stadhuis, waarop te lezen stond: « Alkohol is uw grootste vijand ». Onbeschrijflijk was echter de verbazing van de burgervader toen er de volgende morgen onder stond: « Hebt uw vijanden lief! »

★

WONDERBARE REDDING

Dame: Zo, jij bent dus de enige overlevende van de schipbreuk. Vertel me even je wonderbare redding?

Ouwe Gijs: Wel, mevrouw, ik miste de boot!

★

Mevrouw Hap: Houdt uw man ook zo van katten?

Mevrouw Prik: En of! Hij zou wel willen dat ik alle katten uit de buurt te eten gaf! Eet u ook 'n stukje mee?

★

KRITIEK

Eerste inbreker: Wat lees je daar met zoveel aandacht?

Tweede inbreker: Ik wil eens kijken wat voor kritiek de krant op m'n kraak van gisteren heeft!

★

Twee dokters staan op straat te praten. Een lijkstoet komt langs.

— Van mij niet! zegt de ene dokter.

— Van mij ook niet! zegt de andere.

— Maar, vraagt de eerste, sinds wanneer hebben we 'n nieuwe kollega in de stad?

Deze mopjes werden ingestuurd door een lezer uit Rotterdam.

RAADSELTJES

1. Ik moet dag en nacht op wacht staan. Ik heb geen voeten en moet toch gaan.
2. Die mij beroven van mijn vel, die wenen. Zeg, is dat niet wel?
3. Welke stal is het gevaarlijkst?
4. Welk lijden wacht ieder mens?
5. Wie loopt altijd, maar blijft steeds in bed?

OPLOSSING

1. Een klok.
2. Een ajuin.
3. Diefstal.
4. Het overlijden.
5. De rivier.

Raadsels gestuurd door Marleen Blondé, van Antwerpen.

DE TEST VAN DE WEEK

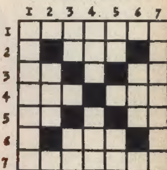
HEB JE EEN GOED HART?

ER zijn mensen die, ondanks hun vele gebreken, toch sympatiek zijn omdat ze EEN GOED HART hebben. Meen je ook niet dat een goed hart vaak meer waard is dan een briljante geest? Het is de goedheid die het leven aangenamer maakt. Ben je bereid te antwoorden op onderstaande vragen?

	Ja	Neen
1. Ben je bijzonder vriendelijk voor iemand die ongeluk heeft of in nood verkeert?	......	......
2. Maak je je spaarpot leeg om mensen in nood te helpen?	......	......
3. Deel je je dessert of een snoepje (in het geheim) met je broer of zus die als straf geen lekkers kreeg?	......	......
4. Help je spontaan een blinde de straat oversteken?	......	......
5. Zou je graag een wees of een vluchteling onderdak geven en als een familielid behandelen?	......	......
6. Geef je graag en spontaan iets aan een bedelaar?	......	......
7. Kan je niet verdragen dat men dieren mishandelt?	......	......
8. Deel je graag het snoepgoed dat je kreeg met je kameraden?	......	......
9. Ben je steeds bereid het leed van anderen te delen, hun tranen te drogen?	......	......
10. Heb je soms wel een slecht karakter maar altijd een gouden hart?	......	......
Totaal	......	......

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

AARDRIJKSKUNDIG KRUISWOORD

VAN LINKS NAAR RECHTS

1. Gemeente gelegen aan de Maas in Belgisch-Limburg. - 2. Berg in Kasjmier (Pakistan). - Verenigde Staten (afkorting) - Geboortestad van Abraham, in Klein-Azië. - 4. Gemeente in het noorden der provincie Luxemburg - Rivier in Nederland, dicht bij de stad Utrecht. - 5. Eerste en laatste letter van een bijrivier van de Moezel (Saarland) - Gemeente in Belgisch-Limburg boven Genk. - 6. Portugese havenstad in Vóór-Indië, onder Bombay. - 7. Gemeente in West-Vlaanderen, tussen Roeselare en Menen.

VAN BOVEN NAAR ONDER

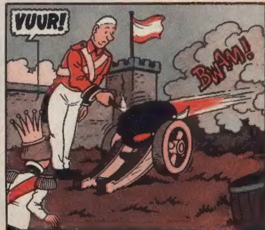
1. Stad in Brabant. - 2. Rivier in Portugal, ten westen van Lissabon. - 3. Gemeente in Nederland, Noordbrabant, ten noordwesten van 's Hertogenbos - Een der twaalf stammen van Israël in Palestina (de klinker in het woord weglaten). - 4. Meer gelegen in het midden van Ierland - Gemeente in de provincie Luik ten oosten van Verviers, de Vlaamse naam is Gulke. - 5. Plaats in Iran bij de Kaspische Zee, enkel de medeklinkers van de naam - Eerste helft van de hoofdplaats van het departement Lot et Garonne, in Frankrijk. - 6. Een der eilanden van de Tonga of Vriendschapseilanden in Oceanië. - 7. Grote gemeente ten noorden van de stad Antwerpen.

De oplossing komt pas volgende week.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

KAREL straft de leiders van de opstandelingen zeer zwaar en keert dan naar zijn hof in Aken terug. Enkele maanden later wordt Hildegarde ernstig ziek. Samen met zijn zoon zit Karel bij het ziekbed van zijn gemalin.

Op 30 april 783 is Hildegarde in stervensnood.

Is er dan niets dat haar kan redden, vader ?

Neen, mijn zoon, de dood is altijd sterker dan wij...

Zij moge rusten in de vrede van den Heer.

Enkele tijd later verneemt Karel dat de Saksen nogmaals tegen zijn gezag zijn opgestaan. Hij brengt een groot leger op de been. Hij wil de opstandelingen allemaal uitroeien. Zijn zoon rijdt aan z'n zijde.

Karel schouwt zijn troepen...

Soldaten jullie hebben dapper gevochten. Keer naar jullie haardsteden terug, een nieuw leger zal het oude aflossen...

Leve de koning !

Ware het niet beter geweest met twee legers naar Saksen op te rukken, vader?

Neen, Karel, die soldaten zijn moe.

De Saksen zullen de moed verliezen als ze ons jong leger zien.

Laat me in de voorhoede strijden.

De jonge prins trekt ten aanval...

Wees mijn bevelen indachtig : spaar vrouwen en kinderen.

Even later in een Saksisch dorp...

Halt ! Vergeten jullie de bevelen van de koning ?

Welke bevelen ? Wij zijn hier om de Saksen uit te roeien !

Neem de man, die de bevelen van de koning met de voeten treedt, gevangen !

Wat ? Onze kameraad aanhouden ?

Ja !

Vervloekte prins ! Ik zal je doden vooraleer je me krijgt !

47

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

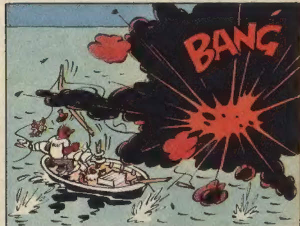

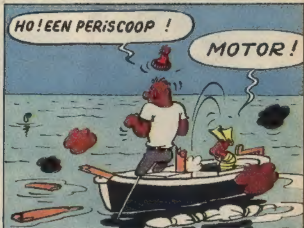

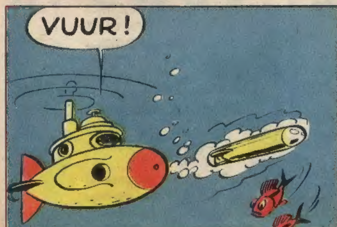

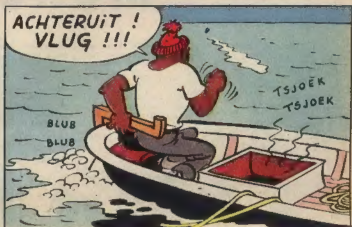

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen?

KUIFJE IN DE BIOSCOOP

1

BATTLE HYMN

(Naar een film van de Universal International Pictures)

DEZE film vertelt een ware gebeurtenis. Kolonel Dean Hess geniet in de Verenigde Staten van een grote populariteit omdat hij een mooie en menslievende taak op zich genomen heeft. Hij heeft zich inderdaad tot doel gesteld, de kinderen die ten gevolge van de oorlog hun ouders en huis verloren, in veiligheid te brengen en een nieuwe familie te geven. De film wordt gespeeld door kleine Koreaanse wezen, de beschermelingen van Dean Hess, die naar Hollywood kwamen om in die film hun eigen rol te vertolken.

In Korea woedde de oorlog en kolonel Dean Hess werd benoemd tot kommandant van de lucht basis van Banting, waar hij jonge Koreaanse rekruten moet opleiden. Op zekere dag ontdekte hij tussen de puinen van een oude tempel, die niet ver van de basis ligt, een groep kinderen. Hun ouders werden gedood in de oorlog, hun huis werd verwoest en zij zochten daar in de puinhopen van die oude tempel een schuilplaats. Zij hebben niets te eten, geen medicijnen om de zieken en gewonden te helpen.

Miss Jang heeft zich het lot van de hulpeloze kinderen aangetrokken, maar ze heeft zelf niets.

Kolonel Dean Hess zweert dat hij voor de kinderen zal zorgen. Hij doet dit omdat hij van kinderen houdt, maar ook omdat er iets is dat sedert lang zwaar op zijn geweten ligt...

Tijdens de tweede wereldoorlog was hij officier bij de Amerikaanse luchtmacht en tijdens een raid boven Duitsland trof een van de bommen, die hij afwierp, een weeshuis. Talrijke kinderen werden gedood. Kolonel Dean kon dit niet vergeten. Hij hoopt dat hij het leed, dat hij eens aan kinderen berokkende weer goed kan maken door zich om het lot van die kleine verlaten Koreanen te bekommeren.

Van die dag af verdeelt Dean Hess zijn tijd tussen de basis en de oude tempel. Herman, zijn trouwe sergeant, helpt hem. Ondanks alles scheppen de kinderen weer moed en vergeten ze hun leed. Het leven in het home wordt georganiseerd.

Het oorlogsgeweld nadert echter en weldra moet de sector van Banting ontruimd worden. Dean Hess doet al het mogelijke om een vrachtwagen te vinden, die zijn kinderen in veiligheid zal brengen. Er is er echter geen beschikbaar, zij zullen dan te voet naar het eiland Speju gaan.

De kinderen, met hun kleine bundel in de hand, stappen over de eindeloze wegen, die steeds weer onder vuur genomen worden. De kolonel is de wanhoop nabij als er plotseling vliegtuigen verschijnen.

Een nieuwe aanval?

Neen, het zijn vier Amerikaanse transportvliegtuigen, gezonden door de generaal van Dean Hess. Zij landen, en overgelukkig lopen de kinderen er naar toe. Weldra zitten ze allen in de veilige buik van de grote vliegtuigen. Ze zijn gered en ze roepen:

— Dank je, kolonel Hess. Dank je omdat je getracht hebt onschuldige kinderen voor de oorlogsgruwelen te vrijwaren!

2

3

1 *Tussen twee bombardementen vervolgen de kinderen met hun beschermer moedig hun lange tocht.*
2 *Dean Hess verdeelt zijn tijd tussen zijn basis en de oude tempel. Hij verzorgt de kleine Koreanen alsof het zijn eigen kinderen waren.*
3 *De kinderen scheppen weer moed en met onnavolgbare gratie voeren zij de traditionele dansen van hun land uit.*

Meneer VéWé in

KLEINE ECHO'S VAN DE ZUIDPOOL

HET internationaal geofysisch jaar 1957-1958 bereikt zijn hoogtepunt. De vreselijke winter heeft aan de zuidpool zijn intrede gedaan. Alles is gereed om met sukses weerstand te bieden aan de vreselijke koude. Admiraal Byrd, de grote ontdekkingsreiziger die zo pas overleed, had de vererende opdracht gekregen de Amerikaanse expeditie te leiden. Hij leed echter tijdens de laatste maanden aan een hartkwaal en kon zich daarom praktisch niet met de expeditie bezig houden. De effektieve leiding berustte daarom in handen van Scout-bij-nacht Georges Dufek.

Verder zijn er nog de expedities van de andere landen die deelnemen aan het geofysisch jaar, o.m. Rusland, Groot-Brittannië, Japan, Frankrijk, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Argentinië en Chili.

Bijgaande foto's geven je een klein idee van de moeilijkheden die de vreedzame pioniers in dit onherbergzaam ijsland ondervinden.

OM zich beter tegen de koude te beschermen, hebben de leden van de Amerikaanse expeditie hutten gebouwd, die aan alle kanten afgerond zijn. De iglo's van de Eskimo's zijn eveneens rond, omdat de wind veel minder vat heeft op afgeronde vlakken. De dubbele wanden van die eigenaardige Amerikaanse hut zijn gevuld met glaswol, een stof die een groot isolerend vermogen heeft.

IN hoeverre kunnen mensen en materiaal weerstand bieden aan de koude van de poolstreken? Dat is een van de problemen die de expeditie tracht op te lossen. Het onderhoud van de vliegtuigen die de bevoorrading van de basis moeten verzekeren is van groot belang. De motoren moeten dus tegen de koude beveiligd worden. Op deze foto zie je, hoe de techniei een vliegtuigmotor herstellen. De motor van deze Skymaster werd overtrokken met een isolerend en doorschijnend omhulsel. De werktuigkundigen kunnen nu binnen in dit omhulsel werken en zijn aldus voor de ergste koude gevrijwaard.

EEN EXCLUSIVITEIT KUIFJE

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DAAR ZIJN DE APPELTJES VAN ORANJE WEER!...

JA, daar zijn de appeltjes van oranje weer en de Rode Duivels hopen dat ze dit jaar minder zuur zullen zijn... Vorige keer is het met onze nationale ploeg slecht afgelopen tijdens die derby van de Lage Landen en wij vragen ons, met enige zorg, af hoe het eindresultaat ditmaal luiden zal?

Het was in 1946 dat ik voor de eerste keer naar Nederland reisde om er een derby bij te wonen. De match werd in Amsterdam gespeeld. Wij, dat wil zeggen de Rode Duivels, voelden ons sterk want wij hadden drie maanden te voren een match nul kunnen afdwingen van de sterke ploeg van Glasgow en dat betekende heel wat. De zon scheen vrolijk en er waren 60.000 voetballiefhebbers opgekomen om die match te zien. Zij zongen het « Wilhelmus » vol geestdrift en vol ingetogenheid. De oorlogsjaren lagen iedereen nog vers in het geheugen en het was zo mooi nu weer vrij te kunnen zingen. Vlak naast me stond een man die weende van aandoening. Toen de laatste klanken van het Wilhelmus uitgestorven waren, vroeg ik hem waarom hij zo ontroerd was?

— Och, antwoordde hij, wij hebben harde jaren achter de rug. Er was veel leed en nood en wij wanhoopten reeds ooit nog een partijtje voetbal te winnen tegen onze zuiderburen!...

Dat « winnen » vond ik nogal kras, ik was er immers heilig van overtuigd dat de Rode Duivels zouden triomferen.

De match begon en wij haalden makkelijk de bovenhand. Na een half uur, veerde de massa eensklaps als één man overeind want koningin Wilhelmina (toen was het inderdaad nog koningin Wilhelmina) was daar om de eerste naoorlogse derby met haar aanwezigheid te vereren. Dat stak de Hollanders een hart onder de riem. De Rode Duivels werden letterlijk onder de voet gelopen en het eindresultaat was: 6-3 voor Holland.

De jeugd wachtte langs de wegen om aan alle inzittenden van de Belgische wagens de overwinning van Oranje te kunnen meedelen. Aan de grens zag ik vrachtwagens waarop in krijtletters geschreven stond: « Oranje boven! » en « 6-3 voor Holland! » Het was een nationale overwinning, een nationaal feest. Men moet het meegemaakt hebben om te weten in welke zegeroes de supporters van de oranjeploeg toen verkeerden.

★

Volgende zondag trekken we dus met veel moed naar Amsterdam toe... Hoe de selectie voor die zondag ook weze, ze heeft weinig belang. Het komt niet alleen op de spelers, maar op de moed en op de wilskracht van die spelers aan. Wie zal het halen? Nee... ik waag me aan geen pronostieken meer!

SAN CYLINDRO

ONZE VRIENDEN NEMEN WEER BEZIT VAN HUN TROUWE VW EN ZETTEN DE ACHTERVOLGING VOORT, LANGS DE WEG DIE, DWARS DOORHEEN HET GEBERGTE, NAAR SAN CYLINDRO VOERT. MAAR DE "TORNADA" WAARIN ZICH MENEER VeWe BEVINDT HEEFT EEN AANZIENLIJKE VOORSPRONG. PLOTS BREEKT EEN SNEEUWSTORM LOS...

EEN IJZIGE WIND BLAAST OVER DE WEG... TELEFOONPALEN WORDEN OMVERGERUKT...

DE INZITTENDEN VAN DE "TORNADA" ZIJN VERKLEUMD VAN DE KOU...

EEN UUR LATER...

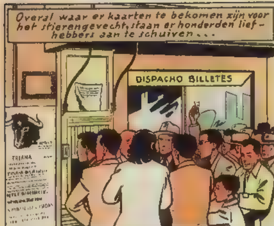
HET GEHEIM VA

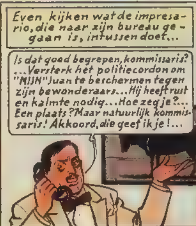
Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

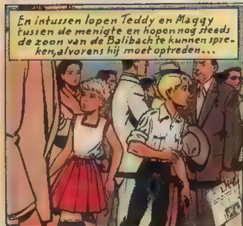

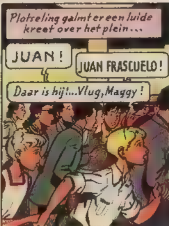

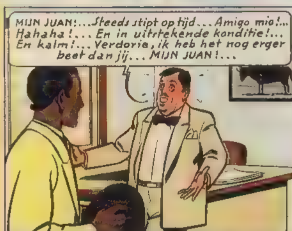

N BALIBACH

De oude waarzegster loopt door het kamp en herhaalt onophoudelijk haar sombere voorspellingen...

(Wordt voortgezet.)

Mooi en Licht

Hier komt de "PLEIN CIEL"

DAT lijkt me een mooi wagentje! zei Walter terwijl hij met bewonderende blikken naar de « Plein Ciel » keek, die ik vlak voor zijn deur geparkeerd had. Is dat een sportwagen?

— Neen, helemaal niet. Dat is de opvolger van de coupé « Simca-Sport », die slechts één fout had, en dat was die naam « sport ». De motor van de « Plein Ciel » is dezelfde als die van de Aronde, maar hij kan 57 PK. ontwikkelen. Dat betekent heel wat, maar toch kan de « Plein Ciel » niet konkurreren met de « Alfa Romeo-Giulietta » of met een « Porsche ». Men moet deze wagen beschouwen als een coupé-twee plaatsen, die goed geslaagd is.

Toen wij in de auto stapten, hoorde ik Walter iets brommen over de akrobatentoeren, die je moet maken om in de zetels van de « Plein Ciel » te geraken. De weg was goed, ik duwde op het gaspedaal en in één oogwenk steeg de naald van de snelheidsmeter tot 80 km per uur. Het gezoem van de motor is bijna niet te horen. De wagen is komfortabel, en het uitzicht, dank zij het panoramisch windscherm, uitstekend.

—Ik lig meer dan ik zit! zei Walter. Mijn benen steken bijna horizontaal vooruit. Je moet er aan wennen maar ik geloof dat het minder vermoeiend is dan rechtop te zitten. Indien ik mij niet vergis, ziet het instrumentenbord er uit als dit van de « Aronde », maar dan een beetje mooier. Alle stukken zijn fijner afgewerkt. En wat denk je over de stuurinrichting?

— De « Plein Ciel » laat zich heel makkelijk besturen en is vrij baanvast. Het is echter een lichte wagen en bij het geringste verkeerd maneuver toont de as achteraan dat zij onafhankelijk is. Met een lichte druk krijgt men de wagen echter weer volledig in de hand.

— En weet je iets over de snelheid?

— De acceleraties zijn puik. Volgens de konstrukteur kan de « Plein Ciel » een maximum snelheid van 140 km per uur halen. Ik heb geen reden om hieraan te twijfelen, maar vermits wij niet sneller mogen rijden dan 80, is het onmogelijk dit te kontroleren.

— En het verbruik?

— Dat is moeilijker te bepalen.

— Heb je er helemaal geen idee van? Wanneer je normaal rijdt met een normale snelheid, hoeveel liters benzine zou je dan ongeveer verbruiken?

— Ik meen dat het verbruik moet liggen tussen 9 en 12 liter voor 100 km.

— Mooi! Nu weten onze lezers alweer een paar interessante dingen over een van de nieuwste auto's op de markt, en wij kunnen nu naar huis rijden!

EEN JONG KUNSTENAAR!

VOOR enkele weken reed Wilfried Versmessen uit Eeklo, met zijn fiets door de gemeente.

— Hé, Witte! Hé, Witte! hoorde hij plotseling achter zich roepen.

Wilfried draaide zich om, en wou een neus maken naar de jongen die op hem riep.

— Wilfried, de meester heeft gezegd dat jij de eerste prijs hebt behaald!

— Welke prijs?

— Ja, Witte, je weet wel, die tekenprijskamp van verleden jaar. De tekeningen moesten naar Tokio!

Wilfried herinnerde zich waarover het ging.

Vorig jaar was hij leerling op de gemeenteschool bij meester Feliers. De meester liet hen veel tekenen en schilderen, en ja... Wilfried blonk uit. Hij kreeg in ieder geval steeds veel punten.

Op een keer had de meester gezegd: « Jongens, er is een tekenwedstrijd in Tokio, de hoofdstad van Japan. We gaan eens een goede tekening maken en opzenden. »

De jongens van meester Feliers namen hun waterverfdoos en begonnen te schilderen. Het onderwerp moest « Moeder » zijn, dat was zo bepaald door de inrichters van de prijskamp.

Ook Wilfried deed vanzelfsprekend mee. Toen de tekenwerkjes klaar waren, pakte de meester ze in en zond ze op naar Brussel.

Daar werd eerst een selectie gehouden. Alleen de tien beste tekeningen uit ons land werden naar Tokio verzonden. Het werkje van de jonge Eeklonaar was er bij. volgens het Belgische klassement kwam hij op de zesde plaats.

Ondertussen verliep een jaartje, en zowel meester Feliers als Wilfried zelf waren het geval reeds vergeten.

Toen kwam, in februari, het bericht dat Wilfried in Tokio de eerste plaats had behaald.

Wilfried, of de Witte, zoals zijn makkers hem noemen, omdat zijn sluik, wit haar steeds in zijn ogen hangt, had de wereldprijs voor schilderkunst gewonnen!

Zogauw hij het bericht vernomen had reed hij direkt naar huis, waar hij Peetje en Meetje het groot nieuws vertelde. Peetje en Meetje, Wilfried's grootouders, bij wie hij sedert zijn geboorte woont, waren natuurlijk eveneens opgetogen. Niet iedereen wint zomaar een wereldtekenprijskamp, en dan nog in Tokio.

... Dank je voor het « luciferlje »...

OPERATIE WAAGHALS

Ken Dolan en Hilary reizen naar Leibnitz en worden gevolgd door twee onbekenden. Ken meent dat een van deze twee een bondgenoot zou kunnen wezen...

DE GEHEIMZINNIGE MAN

GELUKKIG deed niemand een poging om Ken en Hilary te beletten het station te verlaten. « Wij gaan een glas drinken in die herberg, zei Dolan en wees zijn vriend een grote en luxueuse drankgelegenheid aan, gelegen aan de overzijde van het station. Wij moeten trachten in verbinding te komen met de zuster van Freiberg ! » Enkele minuten later dronk Ken met kleine teugjes van een kop zwarte koffie en wachtte op Hilary, die naar het telefoonhokje was gegaan. Ken stikte haast toen hij de geheimzinnige man, die hen sedert Wenen op de voet volgde, op zich zag toekomen. De man had een open en sympatiek gelaat.

HIJ zette zich tegenover Dolan, bestelde een glas bier en boog zich naar Ken toe. Zeer vlug en steeds glimlachend zei hij : « Vrees niets, ik ben een vriend... Patrick O'Brien, afgevaardigde van de I.S. (1). Ik ben speciaal naar hier gekomen om jullie uit de nood te helpen. U bent toch Ken Dolan, nietwaar, en uw vriend heet Hilary. U hebt films bij van dossier F 2 en u tracht de grens te bereiken. Volstaat deze uitleg ? Ken bekeek de man een ogenblik verbaasd en knikte dan.

(1) Intelligence Service.

ALL right ! antwoordde hij. Heb je een plan ? » — « U en Hilary gaan met mij mee naar mijn hotel, ik bestelde telefonisch een kamer. Het is op enkele stappen van hier, daar kunnen wij ongestoord praten. » Op dit ogenblik kwam Hilary toe en Ken bracht hem op de hoogte. Samen volgden zij de afgevaardigde van de I.S. naar het hotel. Zonder ruggespraak met elkaar, repte noch Hilary, noch Ken een woord over de zuster van Freiberg... Eens in de kamer van het hotel vertelde O'Brien dat hij onze twee vrienden reeds acht dagen schaduwde, dat hij hen twee of driemaal bijna te pakken had, maar dat ze op het laatste nippertje steeds weer ontglipt waren.

OP het ogenblik dat ik vernam dat de gendarmen u nabij Wildon hadden aangehouden, geloofde ik dat alles verloren was. Gelukkig kwam u ook uit die val weer uit... » — « En wie belastte u te Londen met deze opdracht ? » vroeg Hilary langs de neus weg. O' Brien aarzelde geen sekonde. « P 2, antwoordde hij. Hij riep mij bij zich op 30 juni 's morgens. »

NA dit antwoord waren ze volledig gerustgesteld. Een uur later hadden O' Brien en onze twee vrienden een nieuw plan opgesteld om te ontvluchten. Daar de grens van Joegoslavië de laatste maanden erg gevaarlijk was, hadden zij besloten langs de Hongaarse grens te vluchten. De afgevaardigde van de I.S. telefoneerde dan met iemand, schreef enkele woorden op een stukje papier en overhandigde dit aan Hilary.

GA onmiddellijk naar dit adres, zei hij. U krijgt er nauwkeurige instrukties en ook valse identiteitspapieren. Ik wacht hier op u met Dolan. Indien u binnen de twee uur niet is teruggekeerd, dan... veronderstel ik dat er een ongeluk is gebeurd. » Hilary stond op, drukte zwijgend de hand van zijn twee gezellen en ging. « En thans, zei O'Brien, zullen wij even onze reisweg bestuderen » en hij wees naar een tafel, waarop hij een landkaart had gelegd. Ken stond op, hij koesterde geen wantrouwen meer en zag de slag niet aankomen... Het was net als of zijn hoofd eensklaps barstte. Hij viel op de grond...

(Wordt voortgezet.)

CLODUAR,

EEN VE[...]
GEILLUSTREE[...]

DE DAPPE[...]

HALVE DRAAI rechts en terug naar het kamp ! beval Marcus Tiberius. Onnodig onze tocht nog voort te zetten. Zij die daartoe nog de kracht hadden zijn sinds lang naar de moerassen gevlucht.

— Ik geloof dat zij van deze nederlaag niet zo vlug zullen bekomen ! gekscheerde de dikke Flaccus terwijl hij de teugel wendde.

Enkele ruiters waren van hun paard gestegen en kwamen op de officier toegelopen.

— Wacht, centurio ! Wij hebben een gewonde Galliër ontdekt in het struikgewas. Zijn borst is met bloed bedekt en hij hijgt als een os, die op het kapitool zou willen klimmen.

— Vermits hij nog ademt, maak je hem af ! zei Flaccus. Wij mogen geen tijd verliezen !

NEEN ! riep Tiberius, kennen jullie de bevelen van Ceasar dan niet meer ? De gewonden moeten verzorgd worden, geen nodeloze wreedheid ! Met wreedheid zullen wij dit land immers niet kunnen veroveren ! Rome wenst zijn beschaving te brengen en niet de dood en de haat !

— Wat al mooie woorden ! grinnikte Flaccus. De werkelijkheid ziet er wel enigszins anders uit !

— Verzorg de wonden van die krijger en zet hem dan op een paard ! beval Tiberius kort.

De Galliër was een kloeke kerel. Hij stak kop en nek boven de legioen-soldaten uit. Hij had een intelligent en energiek gelaat, omlijst door twee blonde vlechten. Hij kon ten hoogste twintig jaar zijn.

— Je bent onze gevangene ! zei de honderdman. Wij leiden je nu naar ons kamp, daar zal men je verzorgen en uitleveren aan de generaal. Indien je niet tracht te vluchten, zal er je geen kwaad geschieden. Hoe heet je ?

— Cloduar, antwoordde de blonde krijger. Ik ben Cloduar, de nieuwe brenn (brenn is een Gallisch woord dat leider betekent). Sedert de dood van mijn oom Nurgal ben ik stamhoofd geworden. Nu mijn volk verslagen is en uiteengedreven werd, heeft het leven voor mij geen waarde meer. Het laat mij dus onverschillig of jullie mij doden of het leven laten...

★

Drie maanden later werd de Galliër met vele duizenden van zijn stamgenoten gevankelijk naar Rome geleid. In de Eeuwige Stad volgden zij de triomtocht van generaal Julius Ceasar en, na de grootse feestelijkheden, werden al de gevangenen in het openbaar als slaven verkocht.

Marcus Tiberius voelde veel sympatie voor de blonde krijger, die hij in het verre Gallië van de dood had gered. Cloduar zou een vriendelijk en betrouwbaar dienaar geweest zijn en daarom had hij hem graag gekocht. Maar Marcus Tiberius had geen fortuin en kloeke slaven waren duur in Rome. Het was de dikke Flaccus, zoon van een schatrijke patriciër die de jonge Gallische brenn kocht.

— Met een beetje opleiding wordt deze kerel een schitterend gladiator ! lachtte Flaccus. Ik zal hem aan een goed laniste (naam die te Rome gegeven werd aan de opleiders van de gladiatoren) toevertrouwen, die van hem in enkele tijd een onoverwinnelijk gladiator maakt ! Ik maak fortuin met die kerel.

Generaal Julius Ceasar had zich reeds met hart en ziel in de politiek gestort en sleurde in zijn kielzog Marcus Tiberius mee, die hij kende en die hem tijdens zijn veldtochten in het verre noorden eerlijk, dapper en loyaal had gediend. Julius Ceasar kende al de kwaliteiten van Marcus Tiberius en wist hem naar waarde te schatten.

★

Op zekere dag kwamen de jonge notabelen van Rome de gladiators bewonderen in de kleedkamer van het cirkus. Achter dikke tralies maakten de gladiatoren zich klaar voor het gevecht. Tussen hen bevond zich Cloduar. Plotseling hoorde hij een stem,die hem niet onbekend voorkwam en hij spitste het oor.

— Die Tiberius wordt hinderlijk ! zei Flaccus. Hij heeft zich kandidaat van het volk gesteld en hoopt als tribuun verkozen te worden. Het ergste is dat Ceasar hem steunt ! Zie je dat die boerenkinkel, die niet eens tien jaar dienst heeft, mij boven het hoofd wast en een belangrijker plaats krijgt dan ik, zoon en neef van senatoren !

— Flaccus, antwoordde een jonge patriciër, je bent een charmant gezel om te feesten, om de avonden op lustige manier door te brengen, maar ik voorspel je...wanneer Marcus Tiberius zich kandidaat stelt, wordt hij gekozen. Dat lijdt geen twijfel !

— De kiezers vergeven het ons niet dat wij niet van eenvoudige afkomst zijn, maar ik laat mij niet beledigen ! riep Flaccus woedend. Onze beste Tiberius zal zich niet kunnen kandidaat stellen... want voor de morgen in de lucht hangt, is hij dood ! Wanneer hij deze avond de villa van zijn vriend Ceasar verlaat, wachten hem enkele kloeke kerels op en die zullen hem niet lossen vooraleer hij de laatste adem uitblaast !

Cloduar had alles gehoord en had nog slechts één wens : Tiberius verwittigen van het groot gevaar dat hem bedreigde. Hij kon de jonge officier, die hem het leven had gered, de énige Romein die vriendelijk voor hem was geweest, niet op deze laffe wijze laten vermoorden. Maar hoe zou hij uit de kooi geraken waarin de slaven-gladiators waren opgesloten en die slechts geopend werd op het ogenblik dat zij in de arena moesten optreden ? Indien hijzelf het slachtoffer werd van de wrede Romeinse cirkusspelen, betekende dit dat Tiberius die avond zou vermoord worden. Cloduar was dapper, het gevaar schrok hem niet af, maar hij begreep dat hij het gevecht ditmaal moest ontwijken en alles in het werk moest stellen om Marcus Tiberius te redden. De Galliër keek eens rond. Links van de kleedkamer was er een lange, smalle gang in de rots uitgehold. Het is daar, in kelders gesloten met zware tralies, dat de wilde dieren opgesloten werden, die straks zouden vechten tot groot vermaak van de Romeinen. Kleine vensters op twee meter van de grond dienden als luchtgaten voor de grotten, waarin er een verpestende geur hing. Door die gaten kon men ontsnappen, indien men niet werd opgemerkt door een laniste en niet werd verscheurd door een van die wilde dieren. Cloduar wachtte tot op het ogenblik dat al de cirkusknechten het erg druk hadden om in de donkere gang te verdwijnen.Hij ontdekte een kooi, waarin slechts een leeuwin was opgesloten die er tamelijk rustig uitzag. Het luchtgat van deze kooi geleek iets groter dan de andere en was breed genoeg om er zich door te wringen.

Het traliehekken ging open aan de buitenkant en had twee sloten die men tegelijkertijd moest doen werken. Zonder veel moeilijkheden geraakte hij in de kooi van de leeuwin. Het dier sprong op en kwam hem tegemoet. Cloduar omklemde zijn zwaard stevig en bekeek het roofdier zonder angst. Langzaam schreed hij naar het luchtgat, waardoor de zonnestralen schuin in de kooi vielen.

— Ik kom er ! dacht Cloduar. Het moeilijkst zal zijn daar op te klimmen zonder dat de leeuwin mij op de rug springt.

Het dier draaide langzaam en grommend rond hem. De gladiator ging juist onder het luchtgat staan, stak zijn zwaard in de gordel, mat zijn sprong en wipte lenig omhoog. Hij slaagde er in zich op te hijsen langs de rotsachtige wand.

De leeuwin sprong op de achterste poten en trachtte Cloduar te grijpen. Deze trok de benen vlug in en gaf de leeuwin een krachtige schop vlak op de muil. Het roofdier brulde nu woedend en sprong omhoog.

Cloduar was echter reeds buiten gevaar. De Galliër stak het hoofd door het luchtgat en wierp een schuwe blik links en rechts. Voor hem strekte zich een braakliggend terrein uit, dat recht tegenover de ingang van het cirkus gelegen was. Er was gelukkig niemand in de buurt.

Om niet als gladiator herkend te worden, gooide hij zijn helm, zijn ijzeren arm- en kniestukken in een hoek. Met zijn zwaard sneed hij zijn twee blonde vlechten af. Zoals hij er nu uitzag, kon hij makkelijk doorgaan voor een knecht of een slaaf zoals er in de straten van de prachtige stad duizenden halfvrij rondliepen.

★

De villa van Julius Ceasar lag aan de rand van de stad, langsheen de Via Appia. Toen Cloduar er eindelijk toekwam, viel de nacht reeds in. Hij zei aan de portier dat hij met centurio Marcus Tiberius wilde spreken, maar men wou hem niet binnen laten. Hoe was het mogelijk dat die grote, halfnaakte kerel Marcus Tiberius kende ? De deur van de woning van de gevierde generaal werd voor zijn neus gesloten en zo bleef er de arme Cloduar niets anders over dan op de trap te wachten tot de jonge officier zou buiten komen. Het was bijna middernacht toen zijn silhouet in de zuilengang verscheen. Marcus Tiberius liep de trap af en vroeg verbaasd :

— Wat doe jij hier ? Hoe kon je ontsnappen ?

— Pas op, Tiberius want Flaccus heeft enkele mensen betaald om je deze avond te

HAAL VAN YVES DUVAL

D DOOR FRED FUNCKEN

RE BRENN

vermoorden en om je te beletten door de Romeinen als tribuun verkozen te worden!

— Maar je bent gek, mijn arme Cloduar! Waarom zou Flaccus zoiets doen? Hij is mijn kollega, de kameraad waarmee ik heel de veldtocht in Gallië maakte!

Al pratend waren zij de Via Appia opgewandeld. Plotseling doken er uit het struikgewas, langsheen de weg, een tiental verdachte gestalten op.

— Daar zijn ze! riep de Galliër. Loop terug naar de villa van Ceasar, ik zal hen wel een tijdlang ophouden.

— Nooit zou ik toelaten dat jij in mijn plaats valt! Wij hebben ieder een zwaard, wij vechten dus zijde aan zijde en zullen tonen dat twee dappere soldaten meer vermogen dan tien laffe moordenaars!

De strijd was ongelijk, maar de blonde Galliër en Tiberius wisten dat zij voor hun leven streden en dat verdubbelde hun krachten. Ingesloten langs alle kanten, wisten zij toch een weg te banen naar de witte villa. Het rumoer van het gevecht, de kreten van de gewonden en het gekletter van de zwaarden werden weldra gehoord in de villa. Enkele gewapende slaven kwamen buiten om de honderdman en zijn gezel te helpen. De moordenaars sloegen op de vlucht.

— Dank je, dappere vriend! zei Marcus Tiberius, en hij omhelsde de grote Galliër. Flaccus zal verbannen worden en jij bent vrij, daar geef ik je mijn woord op! Je bent vrij en ik zal je de middelen aan de hand doen om naar je vaderland terug te keren!

"WIJ MAKEN EEN FILM!"

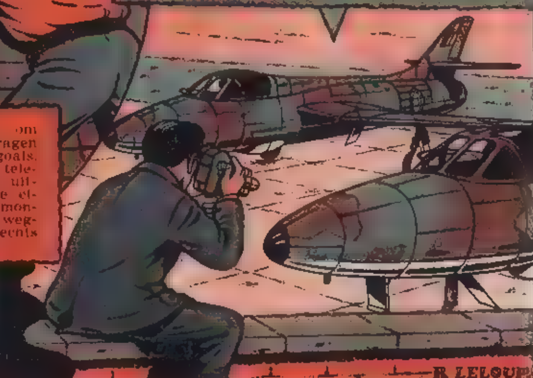

DE tanks rijden door de straten, waar hier en daar nog hardnekkige gevechten geleverd worden. Straaljagers scheren er gierend over en hoge vlammen slaan op. Op een kruispunt staat een pantserwagen, die zijn gevechtstoren in de richting van een gebouw draait van waaruit geschoten wordt. Plotseling loopt een man naar de pantserwagen. Hij zwaait met een benzinefles, omringd door brandend gas. De pantserwagen opent het vuur, maar het is te laat. De fles ontploft op de stalen koepel en enkele ogenblikken later staat de tank in lichtelaaie. Die scène zie je op het zilveren scherm, want ze werd van dichtbij gefilmd door een operateur van de « Aktualiteiten », die van geen kleintje vervaard is.

DE man die de « Aktualiteiten » filmt, moet vlugge en zekere reflexen hebben. Hij moet op het juiste, het énige moment filmen. Wanneer hij een sekonde aarzelt, is het te laat. Hij moet ook flinke benen hebben, om de gevaarlijke zone in een oogwenk te ontruimen. Wanneer je eerder bang van aard of erg gevoelig bent, doe je er maar best aan dit beroep niet te kiezen. De operateur krijgt niet altijd en overal de toelating te filmen wat hij wenst. In dit geval moet hij trachten overal door te slibberen, op gevaar af ergens in de gevangenis te belanden... Gelukkig filmt hij niet altijd gevaarlijke dingen. Er is ook de aangename kant, bv. voetbal, basketballmatchen, bokswedstrijden, atletiekkampioenschappen, enz....

OVER het algemeen worden drie cineasten uitgerust om deze sportgebeurtenissen op te nemen. Twee van hen dragen een lichte camera zonder voet, en zijn opgesteld nabij de goals. De derde heeft een veel grotere camera, uitgerust met een tele-objektief. Hij installeert zich heel hoog, zodat hij een mooi uitzicht heeft over heel het voetbal- of basketbalveld. De drie cineasten hebben ieder een draagbare donkere kamer. Bij de montage wordt het grootste gedeelte van de opgenomen film weggeknipt. Het is niet zeldzaam dat er van 300 meter film slechts 20 meter blijven bestaan.

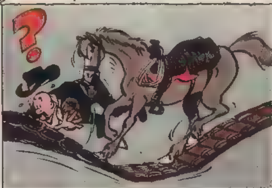
HET aaneenschakelen van de verschillende stukken wordt toevertrouwd aan specialisten. Het is een delikaat werk. Dan pas wordt er een positieve film getrokken en die wordt gesonoriseerd. Terwijl het beeld op het doek geprojekteerd wordt, leest de speaker de kommentaar. Bovendien krijgen wij dan de geluidsband: de klankopname en de begeleidende muziek. Ieder filmstudio bezit een belangrijke stock geluidsbanden, die voor alle situaties kunnen gebruikt worden. De firma's die hun cineasten uitsturen om de aktualiteiten te filmen, hebben onderling akkoorden gesloten en wisselen met elkaar de opgenomen stroken uit. Iedere dag transporteren vliegtuigen een of andere aktualiteitsopname. Na projektie worden de filmen meestal vernietigd. Slechts een of twee kopijen van bijzondere waardevolle stroken worden geklasseerd en bewaard in kamers die degelijk afgeschermd en gepantserd zijn. De filmband, waarvoor de operateurs hun leven waagden, duurt op het witte scherm slechts drie minuten en eindigt zoals de meeste andere opnamen : in het vuur. Wat vandaag « aktueel » is, is vandaag interessant. Morgen is het niet meer aktueel en heeft het ook geen waarde meer...

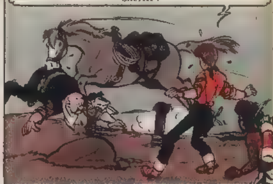
(Wordt voortgezet.)

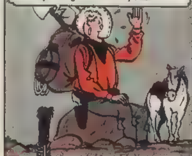
Onze vrienden moeten over een gevaarlijke brug. Dog Bull geraakt tot in het midden van die brug, maar is ziek van schrik...

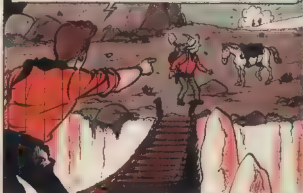

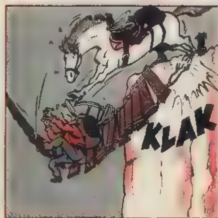

(Wordt voortgezet.)

Onze tekenfilm voor alle jongens van

Hansje en de notendief

door NOEL BISSOT

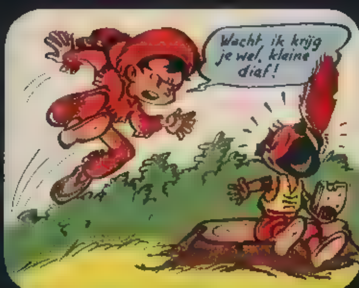

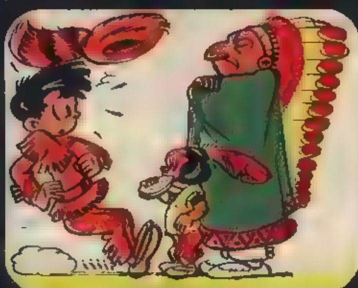

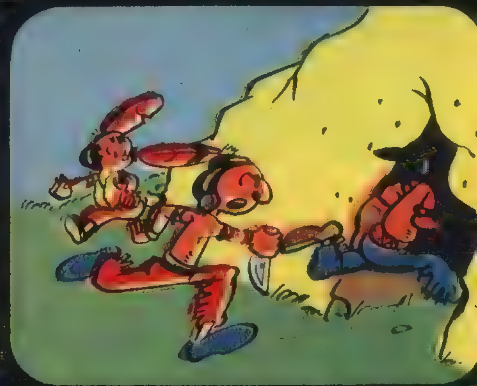

Oef! Ze zijn weg!

Papa, daar is hij!

GRRR

GRRR

Wat is dat voor 'n cirkus?

Op het nippertje ontsnapt...

Papa, daar is hij!

Bleekgezicht zal mijn boterham niet meer stelen...
Ik zoek een notendief!

Jonge trapper harde vuisten. Wij vrienden zijn...
Ik wil een boterham!
Wie heeft mijn noten gegapt?

En in de notenboom van Hansje is er een nest.....
NOEL BISSOT
Einde

DE BOEING B 52 OVERTREFT DE STOUTSTE VERWACHTINGEN VAN JULES VERNE

De vleugel-remkleppen gaan open, de eerste B 52 landt. De anderen volgen na één minuut.

Een Stratofort die niet mee rond de wereld vloog, ze kwam pas gisteren uit de montage-hall.

De reis rond de wereld in 45 u.!

Deze piloten die een gemoedelijk praatje slaan, hebben zojuist een vlucht rond de wereld achter de rug

JE kent Phileas Fogg, de held uit het gekend boek van Jules Verne « De Reis rond de Wereld in 80 Dagen ». Wat zou deze ogen opzetten indien hij plaats kon nemen in een Boeing B 52 « Stratofortress », die hem in vijf en veertig uur om de wereld zou vliegen !

De Boeing B 52 « Stratofortress » is het zwaarste vliegtuig ter wereld en acht huilende straalmotoren zijn nodig om zijn gewicht van 120 ton met een snelheid van 1.000 km per uur door het luchtruim te jagen. Het staartvlak van de B 52 is zo hoog als een gebouw van vijf verdiepingen en het toestel heeft een startbaan nodig van 4 km. De vliegbasis van deze « Stratofortress » is een betonwoestijn, die zich uitstrekt over honderden vierkante km.

ATOOMBOMMENWERPER VAN DE STRATEGIC AIR COMMAND

De B 52 behoort tot die kategorie toestellen waarvan de piloten hopen ze nooit te moeten gebruiken in een werkelijke oorlog. De B 52 kan een waterstofbom vervoeren naar eender welk punt op de aarde. In tijd van oorlog zou elke start van een B 52 kunnen beteken, dat een stad van de werelkaart zou weggevaagd worden. Het is dus een zeer gevaarlijk toestel.

39.500 km. ZONDER TUSSENLANDING

De B 52 stond onlangs, omwille van de non-stop vlucht rond de wereld, in het brandpunt van de belangstelling. Het toestel steeg op 16 januari jl. te 22 u. op te Castle in Californië en overvloog de Verenigde Staten, de Atlantische Oceaan, Frans Marokko, Saoedi Arabie, Indië, Ceylon, het Maleise schiereiland, de Philippijnen, Guam, de Stille Oceaan om op 18 januari te landen nabij Los Angeles. De vlucht had juist vijf en veertig uur en 19 min. geduurd. De afstand van 39.500 km werd afgelegd met een kruissnelheid van 840 km/u. Tijdens de reis werd de « Stratofortress » tweemal in vlucht geravitailleerd in brandstof.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

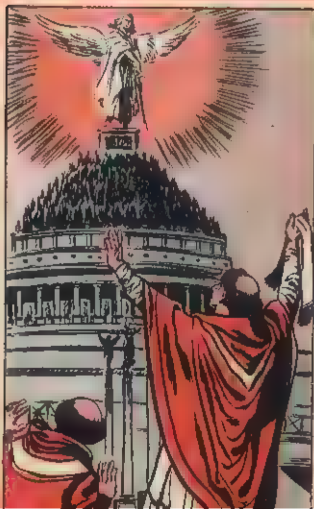
PAUS GREGORIUS

GREGORIUS I of Gregorius de Grote was een van de intelligentste en grootste kerkvaders uit de geschiedenis van de Kerk. Hij bekeerde de heidense koninkrijken tot het katoliek geloof, legde de grondslag van de macht van de pausen in de Middeleeuwen en werkte zonder ophouden voor het welzijn en de uitbreiding van de Kerk. Talrijke sermoenen en achthonderd acht en veertig brieven bleven van hem bewaard. Het eigenaardige was dat de paus Gregorius de Grote geen gezond en sterk man was. Integendeel. Hij was altijd ziek.

1. — GREGORIUS ANICIUS

GREGORIUS was de zoon van senator Gordus en van de Heilige Sylvia. Hij behoorde tot de familie van de Anicia. Hij was magistraat en prefekt van Rome. Dan keerde hij de wereld de rug toe en werd monnik in een klooster van de Benedictijnen. Op zekere dag ging hij voorbij het forum en zag dat men blonde slaven verkocht. Hij vroeg wie ze waren en kreeg als antwoord : « Angli ! — Angelen » — « Heidenen ? » — « Ja ! » — « Eens zullen die Angelen engelen worden ! » zei Gregorius.

2. — DE ENGEL VAN HET MAUSOLEUM

IN 590 brak de pest uit te Rome en paus Pelagius viel als slachtoffer van deze epidemie. Het volk en de clerus duidden de monnik Gregorius als opvolger aan. Gregorius weigerde eerst maar gaf ten slotte toe. Hij werd dus paus en begon zijn regering met een processie om het einde van de pest af te smeken. Ter hoogte van het mausoleum van Adrianus, zag Gregorius een engel die zijn zwaard in de schede stak. Sedertdien heet dat mausoleum « Het Kasteel van de Heilige Engel ». Twee eeuwen geleden richtte men het standbeeld op van de engel die Gregorius zag. Dit beeld is het werk van de Vlaamse beeldhouwer Verschaf-

3. — DE GREGORIAANSE MUZIEK

PAUS Gregorius organiseerde de liturgische diensten in de kerk en hield er de hand aan, dat zij in alle landen op dezelfde wijze uitgevoerd werden. Hij bundelde de prachtige eenstemmige zangen, die men thans de Gregoriaanse zangen of Gregoriaanse muziek noemt. Hij gaf blijk van een verbazende aktiviteit en nochtans was hij ziek en had hij steeds koorts. Door twee diaken liet hij zich naar de basiliek van Lateranen dragen om er te prediken. Hij sprak eenvoudig, maar goed en overtuigend.

4. — DE BEKERING VAN EUROPA

GREGORIUS vergat de Angelen niet en in 597 stuurde hij de monnik Augustinus met veertig van zijn konfraters uit om de Angelen en de Saksen te bekeren. Augustinus werd door Ethelbert, koning van Kent, en koningin Bertha goed ontvangen en stichtte het aartsbisdom van Canterbury en de abdij van Westminster. Uit deze streek, tot het christendom bekeerd, vertrokken grote missionarissen zoals de heilige Willibrordus, apostel van de Friezen, en de heilige Bonifacius. De ware naam van deze laatste was Winfried, hij bekeerde Germanië tot het christendom en werd aartsbisschop van Mainz. De volgelingen van Arius zworen hun ketterij af en werden weer christenen. De Westgoten in Spanje en de Longobarden in Italië bekeerden zich tot het christendom.

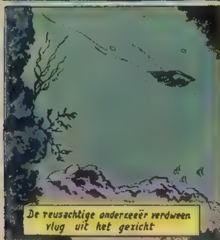

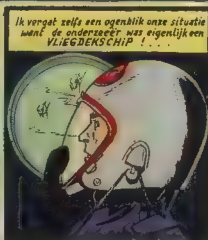
5. — « SERVUS SERVORUM DEI »

DE heilige Gregorius de Grote regeerde over heel die jonge Kerk. Hij verdedigde Rome tegen de aanvallen van de Longobarden en werd er als heer en meester erkend. Hij bood het hoofd aan de keizers van het Oosten en toen de bisschop van Byzantium zich de titel van « universeel patriarch » toekende gaf Gregorius hem een les in nederigheid door zijn geschriften als volgt te ondertekenen : « Gregorius, bisschop, dienaar der die-

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

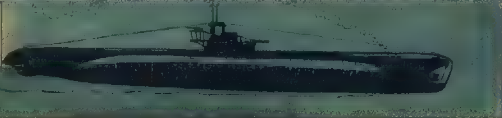

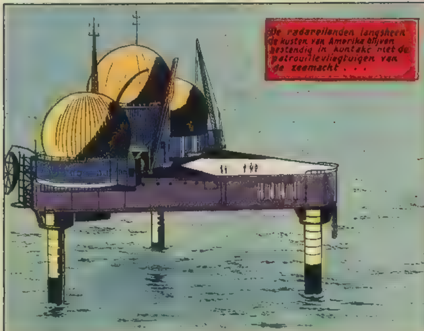

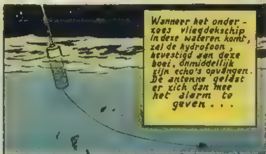
DE STILTE

Dan Cooper vertelt wat hij onder water heeft gezien...

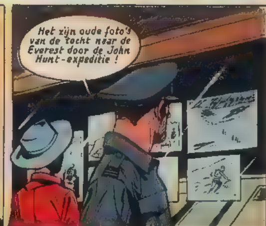

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND BEDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja stichtten [illegible] Nicaragua een maatschappij van vliegtuigtaxis. Davis, hun konkurrent, stak stokken in de wielen en dank zij een valstrik, door hem en de politiechef gespannen, kwamen de twee piloten in de gevangenis terecht. Big en Pasja kunnen echter het leven van de zoon van de politiechef redden...

HET KOMPLOT

DE dramatische redding van de zoon van de politiechef, uitgevoerd door de twee piloten, verwekte een diepe ontroering in heel de streek. Na de landing op het vliegveld van Manugua werd het kind met sukses geopereerd. Als bij mirakel was het aan de dood ontsnapt, en Guzman kwam stralend van vreugde het goede nieuws aan Big en Pasja melden. Na hun gevaarlijke tocht waren de twee piloten rustig te Managua opgestegen en geland in de vlieghaven van Leon.

ZE hadden de Fairchild op zijn oude plaats gezet en opnieuw hun intrek genomen in de grote barak. De werktuigkundige keek op. Hij had niet meer gehoopt hen nog ooit weer te zien, maar had toch de wacht gehouden bij de tweede Fairchild, die nog steeds verzegeld was. De kommandant van de vlieghaven werd waarschijnlijk gewaar van waar de wind kwam... want hij ontving de twee piloten met kruiperige vriendelijkheid. De afschuwelijke rol die hij gespeeld had bij hun aanhouding, scheen hem helemaal niet te hinderen. Davis zagen ze niet. Waarschijnlijk waagde hij het niet zich al te veel op straat te tonen.

Te midden van een oorverdovend geloei van sirenes kwam Guzman in zijn blinkende wagen aanrijden. Had hij zich eerst arrogant en brutaal aangesteld, thans was hij een en al vriendelijkheid en welwillendheid.

— Guzman vergeet nooit de dienst welke men hem heeft bewezen, zei hij plechtig. Het spreekt vanzelf dat ik de diefstal van diamanten, die eerlijk gezegd een reukje had, in de doofpot heb gestopt. Jullie zijn thans mijn beschermelingen.

Het scheelde geen haar of Pasja liet zich ontsnappen :

— En hoeveel zal dat kosten ?

Hij kon zich op het laatste nippertje op de tong bijten. Ook Big moest moeite doen om de dikke politieofficier er niet aan te herinneren welke lelijke rol hij had gespeeld en hoe hij de meest elementaire eerlijkheid en rechtvaardigheid met de voeten had getreden. Hij nam er genoegen mee het aanbod van Guzman kalm af te wijzen. Guzman was uit zijn lood geslagen. Het gebeurde inderdaad zo zelden dat men een dik pak bankbiljetten afwees.

— Ik zal jullie al de klienteel van heel de streek aan de hand doen, zei hij. Het volstaat dat ik...

— Wij hebben helemaal niets nodig en je hoeft niets voor ons [illegible] doen, aldus sneed Marc hem het woord af. Laat ons in vrede ons beroep uitoefenen. Steek geen stokken meer in de wielen, Guzman, dat is alles wat wij je vragen. Voor onze publiciteit zorgen wijzelf door goed en stipt te werken en onze vluchten tot in de puntjes te verzorgen.

De politiechef beet op de lippen.

Zijn hovaardigheid kreeg het zwaar te verduren. Hij vond het zonderling dat zijn vrijgevigheid de piloten even kalm en onverschillig liet als zijn haat.

— Van nu af hebben jullie op dit vliegveld de absolute prioriteit. Ik zal daarvoor de nodige bevelen geven en wanneer iemand het jullie lastig maakt, geven jullie mij een teken en dan breek ik die saboteur de nek !

— Zou je dat doen, zelfs als het je vriend Davis was ? vroeg Pasja een beetje ironisch.

De donkere ogen van de politiechef schoten vlammen. Hij werd er bleek van en antwoordde met sissende stem :

— Ja, vooral Davis ! Ik heb een rekening te vereffenen met die jakhals ! Ik zal hem wel aan het verstand brengen wat het kost Vincente Guzman y Locardo in de steek te laten. Indien Davis meent dat ik zijn lafheid en zijn bedreigingen al vergeten ben, vergist hij zich deerlijk !... Van die Davis zal ik jullie verlossen, geloof me vrij !

— Het spijt ons, señor Guzman, maar je zult die rekening zonder onze hulp moeten vereffenen. De strijd die wij met Davis uit te vechten hebben, strijden wijzelf, daarvoor hebben wij niemand nodig !

Guzman bekeek Marc stomverbaasd. Hij kon maar niet begrijpen hoe iemand zijn machtige steun weigerde en niet onmiddellijk van de gelegenheid gebruik maakte om zich van een lastige en oneerlijke konkurrent te ontdoen.

—Goed ! bromde hij. Ik zal dus alleen met die schurk afrekenen. Maar de hitte van onze streken heeft er schuld aan dat jullie het gezond verstand verliezen !...

★

Hevig ronkend scheerde de Fairchild over de daken en deed de blinden, die het grote bureau tegen de zengende zon moesten beschermen, trillen. Davis volgde het vliegtuig met peinzende blik. Hij zag hoe het kleiner werd en ten slotte opgeslokt werd door de eindeloze hemel, waarin een stralende zon een verblindend licht over de aarde wierp.

Dan keek hij naar de drie tweemotorige toestellen, die vlak onder de vensters van zijn bureau op de brede piste opgesteld waren. Een van deze toestellen nam zo juist passagiers aan boord. De Amerikaan telde ze machinaal al naar gelang zij in het zwarte ovaal van de openstaande deur verdwenen.

Drie... Vier... Vier reizigers en het apparaat kon twaalf passagiers aan boord nemen ! Davis werd bleek van woede. Hij keerde het venster de rug toe. Het was hoogtijd die hinderlijke rivalen weg te werken... Hoogtijd ! Hij keek even naar zijn uurwerk.

Nog te vroeg... Diegene waarop hij wachtte en van wie hij een beslissend optreden verhoopte, kon pas later komen... Als hij kwam ! Bij die gedachte brak het zweet hem uit. Hij speelde thans zijn laatste kaart uit... Even na de aanhouding van Big en Pasja waren de zaken van Davis weer op gang geraakt. Met hun terugkeer echter verminderde het aantal reizigers iedere dag. Het maakte hem razend dat de twee piloten in hun onderneming geslaagd waren en bovendien vreesde hij de houding van zijn vroegere handlanger. Davis had voorzichtig getracht weer betrekkingen aan te knopen met Guzman, maar was daarin tot nog toe niet geslaagd. Hij rekende op de domheid van de politiechef en had, benevens zijn verontschuldigingen, een groter bedrag in de winst van de « Aerolineas del Norte » aangeboden. Ditmaal echter liepen de berekeningen van Davis faliekant

uit. Guzman voelde zich bloedig beledigd en hij haatte en verachtte de gringo, die hem had durven beledigen en bedreigen. Hij was echter verstandig genoeg geweest om dit laatste tegenover Davis niet te laten blijken. Hij had de komedie zelfs zo ver gedreven te doen alsof hij de ekskuses van Davies aanvaardde. Zonder enige scrupules had hij ook de geldsom aanvaard welke de Amerikaan hem toestak.

Inwendig echter koesterde hij het plan de Amerikaan koud, metodisch en met alle middelen welke hem daarvoor ter beschikking stonden te nekken. Guzman meende zelfs zich te kunnen verrijken op de rug van zijn oude handlanger en nadat hij de nederlaag en het failliet van deze laatste koudbloedig had berekend.

Dit alles was in de stad natuurlijk geen geheim gebleven. Het ging van mond tot mond en onze twee vrienden profiteerden van deze stand van zaken. Zij hadden niet alleen hun oude klanten terug gevonden, maar hadden er nog een heleboel die vroeger met de vliegtuigen van Davis reisden, bijgewonnen. Er waren er ook enkele die de gemoedsgesteldheid van de politiechef kenden. Om dit machtig heerschap niet te ontstemmen hadden zij vroeger de « Aerolineas del Norte » gebruikt. Thans wendden zij zich voorzichtig tot de nieuwe maatschappij.

De weken verliepen kalm en de situatie werd voor Davis langsom moeilijker. Hij ging de ramp tegemoet. Zijn tweemotorige toestellen stegen niet veel meer op en, diegenen die opstegen, waren voor drie kwart leeg. Het gebeurde dat er dagen achtereen geen enkel toestel van Davis opsteeg, terwijl de Fairchild van Big en Pasja onvermoeid regelmatig vluchten aflegden. Uitgezogen door Guzman, verlaten door zijn klanten, stond de man met het rood haar op de rand van de ondergang...

Nogmaals liep hij naar het venster en bekeek zijn vliegtuigen, die daar stonden als nutteloze voorwerpen. Davis was zenuwachtig, dat kon men hem aanzien. Opnieuw keek hij naar zijn uurwerk.

— Ik moet uit het slop geraken! Ik kan opnieuw zo machtig en zo rijk worden als vroeger... Maar dit is mijn laatste kans... Zou die kerel komen? Ik had eigenlijk wantrouwiger moeten zijn. Ik had niet mogen aanvaarden hem de tijd te laten er over te nadenken... Indien hij spreekt, ben ik verloren. Gelukkig hebben weinige mensen de kracht en de moed om een grote som geld te weigeren. Bij alle duivels! Hij had reeds hier moeten zijn! Ik vrees dat...

Een zacht geklop onderbrak dit monoloog. Davis stak de handen diep in de zakken, opdat de man niet zou merken hoe ze trilden. Hij bevochtigde zijn droge lippen met de tong en zei tot de halfbloed, die op zijn bevel binnenkwam.

— Wel?

— De man is daar! antwoordde de halfbloed een beetje verbaasd.

— Laat hem binnenkomen en zorg er voor dat niemand ons stoort.

Een ogenblik later gleed een man, haastig en schuw, het bureau binnen. Zijn onderzoekende blik gleed over alle voorwerpen. Buiten de Amerikaan was er niemand en dat scheen de man gerust te stellen.

— Heb je nagedacht? vroeg de Amerikaan zo onverschillig mogelijk.

— Ja, en ik wens 25.000 dollar.

De Amerikaan aarzelde, maar dat was slechts komedie. Hij deed alsof hij het voor en het tegen overwoog van dit voorstel, maar in werkelijkheid was het reeds een uitgemaakte zaak dat hij de som, hoe hoog of hoe laag ze ook mochten wezen, nooit zou betalen. Eindelijk en op een toon alsof hem het mes op de keel werd gezet, zei hij:

— Ik heb geen andere keuze, dus... ben ik akkoord!

VOLGENDE WEEK :

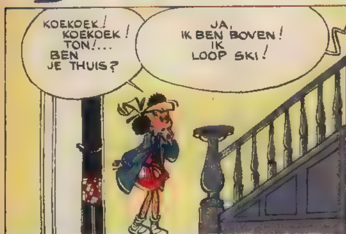
SABOTAGE

Ton en Tinneke

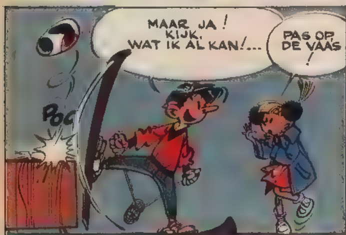

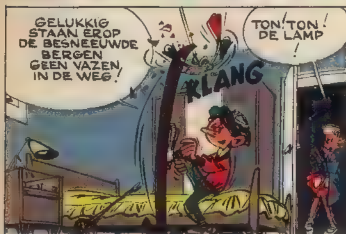
DOOR Franquin

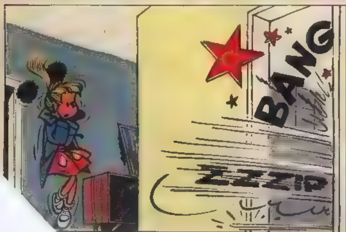

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

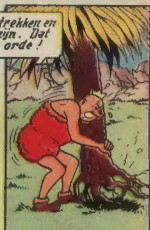
Lambik, koning van de dwergen, duelleert met Thoraks, koning van de reuzen...

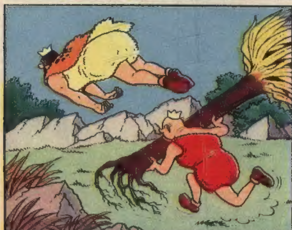

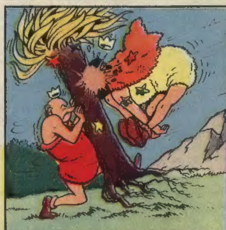

(Wordt voortgezet.)

OPGEPAST VOOR SLANGEN !

MEESTAL zijn de brandkasten, in de banken, en de etalages van de juweliers de uitgelezen objektieven van handige inbrekers, maar te Thurmont, in Maryland (U.S.A.) hebben inbrekers van een speciaal soort de hand gelegd op vijf slangen, waaronder een boa constrictor van anderhalve meter lengte ! Waarom ze het op slangen hadden gemunt is 'n geheim !

DE POS

STERK VERHAAL

ER bestaat een vrij groot aantal sterke verhalen, over wijnproevers. Die over melkproevers daarentegen zijn heel wat zeldzamer. De navolgende gecontroleerde mededeling hierover komt voor in de *Manchester Guardian* :

Een Arabier had een kameel en die kameel werd op zekere nacht gestolen. Het dier, zowel als de dief bleven onvindbaar.

Na zeven jaar bezocht de gedupeerde eigenaar een vriend en deze vriend gaf hem een glas kamelenmelk te drinken. De man proefde even, kauwde de drank, zoals een wijnproever dat zou doen en zei :

— Deze melk is de melk van mijn kameel of van haar dochter. Laat mij het dier eens zien.

Het bleek inderdaad de dochter te zijn en toen daarna de moeder vrij gemakkelijk werd gevonden, kon de diefstal worden bewezen.

Sterker dan Sherlock Holmes, wat ?

DAT IS VOETBAL

EEN PRACHTSHOT !

DEZE buitengewone opname werd gekiekt tijdens een voetbalmatch tussen de Zweedse ploegen van Malmoë en Sandviken. Ze kreeg de prijs van een van de beste foto's van het jaar op een fototentoonstelling, die voor enkele weken te Stockholm werd gehouden. Je kunt duidelijk zien hoe de voetbal letterlijk bezwijkt onder de krachtige shot van de speler. Maar meteen kan je ook zien (rechts) hoe men makkelijk een been of een knie kan breken, wanneer men een shot van een tegenstander wil stoppen...

ELEKTRISCHE SLAAP

TWEE Russische geleerden hebben een middel gevonden om mensen en dieren zonder scheikundige slaapmiddelen (chloroform, enz.) te doen slapen. Op de oogleden en achter de oren van de patient worden electroden aangebracht, waardoor men een wisselstroom met zwakke frequentie zendt, waarvan de intensiteit zodanig kan geregeld worden, dat de patient slechts zeer lichte schokjes voelt in de ogen. Hij slaapt vlug in, en blijft bewusteloos zo lang het nodig is voor het heelkundig ingrijpen. Volgens de Russische experten is de patient bij het ontwaken frisser dan voor het inslapen !

EEN KWESTIE VAN WOORDENSCHAT

EEN specialist in de taalkunde heeft onlangs een ernstig onderzoek ingesteld naar het aantal woorden dat gemiddeld gebruikt wordt. Hij kwam tot de vaststelling, dat de doorsneemensen normaal slechts 320 woorden gebruiken. De woordenschat van de ontwikkelde personen bedraagt ongeveer 4.000 woorden !

BUFFEL-BEEFSTEAK

VOOR Buffalo Bill en de andere buffeljagers « aan het werk schoten » in de Far West, telde men daar ongeveer 60 miljoen buffels. De woeste slachtpartijen, die op het einde van de vorige eeuw onder de buffelkudden werden aangericht, hadden tot gevolg dat de buffels bijna uitgeroeid waren. Om de enkele honderden buffels die overbleven te beschermen, heeft de Amerikaanse regering energieke maatregelen genomen. In 1934 telde men weer 4.500 buffels, in 1951 9.250. Sinds enkele maanden zijn de 10.000 overschreden. Zodoende kunnen de Amerikanen nu weer buffelbeefsteak eten, iets wat ze tijdens de jongste 50 jaar moesten ontberen ! Wij hebben nooit de gelegenheid gehad dit vlees te proeven. Naar het schijnt is het zeer lekker en het kost half zoveel als ossenvlees.

— Ekskuseer, Mr. Riddle.

Polochon in ...

TILJON

DE T.V. EN DE DIKKE BUIK

DR Keys, professor aan de universiteit van Minnesota (U.S.A.), heeft verklaard, dat de voortdurende publiciteit op het T.V.-scherm voor voedingsprodukten het gewicht van de Amerikanen aanzienlijk heeft doen toenemen. Kurieus verband, nietwaar ?

Antwoord op de test van de week

Heb je een goed hart ?

10 JA : Jij bent sympatiek, en wij zijn waarlijk tevreden je tot onze lezers te mogen tellen. Er is nooit genoeg goedheid in de wereld, en jij hebt wel gelijk zo mild mogelijk te zijn. Dank je, beste vriend !

VAN 7 TOT 9 JA : Je doet niet altijd zoveel goed als je kunt, maar wanneer je het dan doet, doe je het van ganse harte, en dat is toch het voornaamste.

VAN 4 TOT 6 JA : Kleine ontgoochelingen hebben je hart waarschijnlijk het zwijgen opgelegd, wanneer je je nochtans geneigd voelde om goed te doen. Het is zeker niet aangenaam de dupe te zijn, maar is het toch niet beter diegenen te helpen die je hulp waarlijk nodig hebben ?

VAN 1 TOT 3 JA : Jij denkt te veel aan jezelf om door het ongeluk van anderen te kunnen ontroerd worden. Wanneer je dan toch eens ontroerd bent, dan moet er al heel wat gebeurd zijn !

0 JA : Het is haast niet te geloven dat je hart van steen is ! Wanneer je nog eens iemand ziet die terneergeslagen is, stel je dan eens in zijn plaats, en misschien zul je dan wat meer begrip hebben voor ongelukkigen en wat meer geneigd zijn anderen te helpen.

Oplossing van het kruiswoord van Kuifje nr 16.

	1	2	3	4	5
1	P	A	A	R	D
2	A	D	D	E	R
3	D	I	■	N	A
4	D	E	L	T	A
5	E	U	V	E	L

NIEUWS IN HET KORT

● Voor het jaar 1956 heeft de internationale maatschappij van slaapwagens de verdwijning vastgesteld van 37.000 asbakjes.

● De grote pianist Moiseiwitch heeft onlangs de Atlantische Oceaan overgestoken met een schip. Hij kon zich iedere dag oefenen aan boord, zonder de andere reizigers te storen ! Men had in zijn kabine een GELUIDLOZE piano geïnstalleerd !

● In West Duitsland alleen, wordt er sinds de oorlog méér thee gedronken dan vóór de oorlog in heel het Duitse Rijk !

● Mrs. Caroline Milloy Miller, een Zuid Afrikaanse, herinnerde zich op het ogenblik dat ze haar testament maakte, dat ze van Schotse afkomst was. Ze heeft 30.000 pond (meer dan 400.000 F.) geschonken aan verschillende Schotse verenigingen met het oog op het aanmoedigen van het doedelzak spelen.

GEHEIM WAPEN

TE Johannesburg in Zuid Afrika hebben dieven in een garage 1.300 F. gestolen, terwijl ze de garagehouder in bedwang hielden met ... een levende kreeft ! Hoe ze daarbij gekomen zijn weet geen mens, maar het resultaat was dat de garagehouder bang was.

EEN HELE REEKS NIEUWE SNUFJES

IN Amerika kwamen een reeks originele nieuwe snufjes op de markt die we, heel waarschijnlijk, binnenkort ook bij ons vinden : Een roodgestreepte tandpasta met oranjeappel-smaak. — Een stof die op de schokbrekers van de wagens gespoten wordt en het aankleven belet van ijs en gesmolten sneeuw. — Een spaarpot in de vorm van een olifant. Je steekt het geldstuk in de slurf, trekt aan de staart en het muntstuk komt in de buik van de olifant terecht. — Een toestel voor kleurtelevisie dat, bij wijze van reklame, verkocht wordt tegen 7.500 BF.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

MINIATUURSTAD IN OOSTENRIJK

IN Klagenfurt gaat men op een terrein van anderhalve hectare een miniatuurstad bouwen, die « Mineurop » zal worden genoemd. Men gaat te werk naar het voorbeeld van het Haagse « Madurodam ». Op een schaal van 1/25 zullen beroemde Europese gebouwen worden nagebootst. Twee Nederlanders zullen het werk leiden. De bouwkosten worden op drie miljoen gulden geraamd.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu.

25-4-57

de Pampas

Tekeningen van BERCK.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Kapitein Haddock had zijn gelaat achter een sluier verborgen. Een nieuwsgierige waterdraagster lichtte die sluier op...

